

KRAJSKÁ PROKURATÚRA V BRATISLAVE
Vajnorská 47, 812 56 Bratislava 1

Číslo: 20 Kv 352/24/1100-21
EEČ: 2-7-1240-2025

Bratislava 20.05.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXXX a spol.**

Trestný čin: zločin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c, odsek 4
písmeno a Trestného zákona
zločin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c, odsek 4
písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor oddelenia dozoru v trestnom konaní Krajskej prokuratúry
v Bratislave

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) /§ 9 ods. 1 písm. a)/ Trestného poriadku **zastavujem**
trestné stíhanie obvineného:

XXXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: manažér XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c, odsek 4 písmeno a
Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i)
Trestného zákona účinného od 06.08.2024
štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

ako členovia organizovanej skupiny s ďalšími dosiaľ nestotožnenými osobami, s úmyslom spôsobiť škodu Slovenskej republike, spoločným, vzájomne koordinovaným konaním, spočívajúcim v presne dohodnutom spôsobe del'by úloh, zabezpečili predaj priznaných jednotiek skleníkových plynov AAU v prospech spoločnosti XXXXX a to tak, že uviedli do omylu doteraz neurčený okruh predstaviteľov Vlády Slovenskej republiky prítomných na jej rokovaní dňa 08.10.2008 v budove hotela XXXXX v rámci 116. schôdze tým, že ministrom životného prostredia XXXXX bol na rokovanie predložený materiál s názvom „Informácia o odpredaji voľných jednotiek AAU“, ktorého autorom bol obv. XXXXX, a súčasne uviedli do omylu doteraz neurčený

okruh predstaviteľov Vlády Slovenskej republiky prítomných na jej rokovaní dňa 15.10.2008 v budove Úradu vlády SR, XXXXX, v rámci 117. schôdze tým, že ministrom životného prostredia XXXXX bol na rokovanie predložený materiál s názvom „Návrh na schválenie predaja priznaných jednotiek AAU“, na ktorého vypracovaní sa podieľali obv. XXXXX a XXXXX, pričom v oboch dokumentoch predložených na rokovania Vlády Slovenskej republiky dňa 08.10.2008 a 15.10.2008 obvinení účelovo a zavádzajúco uviedli informácie súvisiace s vtedy potenciálnym kupcom kvót – spoločnosťou XXXXX predstierajúc objektivitu, nestrannosť, uskutočnenie riadneho procesu jednania s ostatnými záujemcami a konanie v záujme Slovenskej republiky predat' kvóty čo najvýhodnejšie, čo však nezodpovedalo skutočnosti a de facto bolo v prikróm rozpore s krokmi obvinených a ďalších členov organizovanej skupiny, nakoľko hoci sa obvinení XXXXX, XXXXX a XXXXX sami osobne vo februári 2008 zúčastnili jednaní so zástupcami japonských spoločností javiacich záujem o kúpu kvót skleníkových plynov, o. i. s XXXXX, v prípade obv. XXXXX v postavení generálneho riaditeľa sekcie kvality životného prostredia Ministerstva životného prostredia SR, a v prípade obv. XXXXX v postavení riaditeľa odboru ochrany ovzdušia Ministerstva životného prostredia SR, v prípade obv. XXXXX predstierajúc vystupovanie v mene Ministerstva životného prostredia SR, hoci nemal žiaden zákonný, zmluvný ani pracovnoprávny vzťah alebo oprávnenie zastupovať takto ústredný orgán štátnej správy, obv. XXXXX a XXXXX nevykonali žiadne úkony smerujúce k uzavretiu kúpnej zmluvy priamo s týmto záujemcom, tak ako to predpokladal § 9 ods. 10 zákona č. 572/2004 Z. z. o obchodovaní s emisnými kvótami, so záujemcom ďalej nijako nekomunikovali ani len nevyžiadali konkrétnu cenovú ponuku, ale zámerne ukončili jednorazové jednanie s týmto záujemcom formou všeobecného prísľubu ďalších jednaní, ktoré sa neuskutočnili, čím vytvorili podmienky na to, aby sa predaj mohol uskutočniť v prospech spoločnosti XXXXX, tak, že obvinený XXXXX po získaní informácií o záujme japonských spoločností, súc si vedomý splnenia si úloh v rámci organizovanej skupiny s obv. XXXXX a XXXXX, koordinoval postup spoločnosti XXXXX, v ktorej pôsobil na pozícii projektového manažéra, tým, že táto prostredníctvom spoločnosti XXXXX, prejavila záujem o kúpu kvót v júni 2008, na čo obvinený XXXXX okamžite vyzval zástupcu tejto spoločnosti XXXXX, ktorá už ďalej komunikovala v mene novozaloženej XXXXX o predloženie cenovej ponuky, čo podľa dostupných dokumentov nespravil pri žiadnej inej spoločnosti, ktorá o kúpu kvót prejavila záujem, a komunikoval s ňou proaktívne smerom k uzavretiu kúpnej zmluvy, obv. XXXXX následne pre ministra životného prostredia vypracoval analýzu ponúk kupujúcich, v ktorých jednanie s japonskými spoločnosťami reprezentovanými XXXXX zamlčal, zároveň obvinený XXXXX oslovil XXXXX, ktorý s ním jednal vo vedomí, že tento zastupuje vládu Slovenskej republiky a nie vlastné a súkromné záujmy, a oznámil mu, že predaj emisných kvót, o ktorých kúpu majú títo japonskí predstavitelia záujem, sa neuskutoční priamym predajom od Slovenskej republiky, ale bude sa realizovať cez spoločnosť XXXXX takisto obvinení XXXXX a XXXXX napriek skutočnosti, že zo strany zamestnanca Ministerstva životného prostredia SR XXXXX, boli informovaní o záujme aj iných štátov o kúpu emisných kvót, neprejavili ochotu sa s ich zástupcami stretnúť, resp. konkrétne obvinený XXXXX v čase jednania so zástupcom nestotožnenej americkej spoločnosti pred zamestnancami Ministerstva životného prostredia SR uviedol, že obchod už majú uzavretý, čím fakticky vylučovali ponuky iných záujemcov, v dôsledku čoho tak dokázali premyslene pred oprávnenými osobami z Ministerstva životného prostredia SR nepodieľajúcimi sa na činnosti organizovanej skupiny zamlčovať, že prebehli akékoľvek jednanie s japonským záujemcom, ktorý v skutočnosti mal zámer kúpiť

kvóty priamo od Slovenskej republiky pre konečného odberateľa XXXXX XXXXX XXXXX za cenu približne 10,-€ za tonu, za ktorým účelom bola založená spoločnosť XXXXX, a tak napokon minister životného prostredia XXXXX dňa 13.11.2008 podpísal Zmluvu o predaji kvót skleníkových plynov č. 174/2008/3 v prospech kupujúceho XXXXX za cenu 5,05,-€ za tonu, v celkovom skutočne predanom množstve 15.000.000 ton, teda za celkovú cenu 75.750.000,- €, kde tento proces jednania a uzatvárania zmluvy obvinení XXXXX a XXXXX zatajili aj pred zamestnancami oddelenia obchodovania s emisnými kvótami Ministerstva životného prostredia SR, ako aj pred zamestnancami právneho odboru tohto ministerstva, ktorým obvinený XXXXX v rozpore s internými aktmi riadenia Ministerstva životného prostredia SR nepredložil zmluvu na posúdenie ako odboru právnych služieb, aby tak zakryli páchanie trestnej činnosti a zabránili jej prezradeniu ďalším osobám, ktoré by mohli jej dokonanie sťažiť alebo zmať, čím obvinení umožnili vzápätí vykonať okamžitý predaj týchto kvót spoločnosťou XXXXX v mene ktorej konal aj obv. XXXXX v pozícii manažéra, ktorý sa aj uskutočnil hneď 25.11.2008 v prospech kupujúceho XXXXX a to za cenu 8,2,- € za tonu v rovnakom množstve 15.000.000 ton, teda celkovo za 123.000.000,- €, kde následne bol uspokojený aj pôvodný záujemca - XXXXX XXXXX XXXXX, a to za cenu 9,5,- € za tonu, čo by nebolo možné zrealizovať bez uvedenej priamej účasti, intervencie a zámernom spoločnom a koordinovanom podieľaní sa obvinených XXXXX na celom obchode vykonanom s cieľom poškodiť Slovenskú republiku, keďže sami mali vedomosť o tom, že japonské spoločnosti reprezentované XXXXX mali záujem o priamu kúpu kvót od Slovenskej republiky, čím preukázateľne spôsobili Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky škodu najmenej vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou kvót spoločnosti XXXXX a následnou predajnou cenou spoločnosti XXXXX, keďže neexistovala žiadna prekážka a priamemu predaju medzi Slovenskou republikou a spol. XXXXX bránilo len opísané konanie obvinených, teda jej spôsobili škodu vo výške 47.250.000,- € (1.423.453.500,-Sk),

lebo trestné stíhanie je neprípustné, pretože je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) /§ 9 ods. 1 písm. a)/ Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: dôchodca
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c, odsek 4 písmeno a Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024
- štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

ako členovia organizovanej skupiny s ďalšími dosiaľ nestotožnenými osobami, s úmyslom spôsobiť škodu Slovenskej republike, spoločným, vzájomne koordinovaným konaním, spočívajúcim v presne dohodnutom spôsobe deľby úloh, zabezpečili predaj priznaných jednotiek skleníkových plynov AAU v prospech spoločnosti XXXXX, a to tak, že uviedli do omylu doteraz neurčený okruh predstaviteľov Vlády Slovenskej republiky prítomných na jej rokovaní dňa 08.10.2008 v budove hotela XXXXX, v rámci 116. schôdze tým, že ministrom životného prostredia XXXXX bol na rokovanie predložený materiál s názvom „Informácia o odpredaji voľných jednotiek AAU“, ktorého autorom bol obv. XXXXX, a súčasne uviedli do omylu doteraz neurčený okruh predstaviteľov Vlády Slovenskej republiky prítomných na jej rokovaní dňa 15.10.2008 v budove Úradu vlády SR, XXXXX, v rámci 117. schôdze tým, že ministrom životného prostredia XXXXX bol na rokovanie predložený materiál s názvom „Návrh na schválenie predaja priznaných jednotiek AAU“, na ktorého vypracovaní sa podieľali obv. XXXXX a XXXXX, pričom v oboch dokumentoch predložených na rokovania Vlády Slovenskej republiky dňa 08.10.2008 a 15.10.2008 obvinení účelovo a zavádzajúco uviedli informácie súvisiace s vtedy potenciálnym kupcom kvót – spoločnosťou XXXXX predstierajúc objektivitu, nestrannosť, uskutočnenie riadneho procesu jednania s ostatnými záujemcami a konanie v záujme Slovenskej republiky predat' kvóty čo najvýhodnejšie, čo však nezodpovedalo skutočnosti a de facto bolo v prikróm rozpore s krokmi obvinených a ďalších členov organizovanej skupiny, nakoľko hoci sa obvinení XXXXX, XXXXX a XXXXX sami osobne vo februári 2008 zúčastnili jednaní so zástupcami japonských spoločností javiacich záujem o kúpu kvót skleníkových plynov, o. i. s XXXXX, v prípade obv. XXXXX v postavení generálneho riaditeľa sekcie kvality životného prostredia Ministerstva životného prostredia SR, a v prípade obv. XXXXX v postavení riaditeľa odboru ochrany ovzdušia Ministerstva životného prostredia SR, v prípade obv. XXXXX predstierajúc vystupovanie v mene Ministerstva životného prostredia SR, hoci nemal žiaden zákonný, zmluvný ani pracovnoprávny vzťah alebo oprávnenie zastupovať takto ústredný orgán štátnej správy, obv. XXXXX a XXXXX nevykonali žiadne úkony smerujúce k uzavretiu kúpnej zmluvy priamo s týmto záujemcom, tak ako to predpokladal § 9 ods. 10 zákona č. 572/2004 Z. z. o obchodovaní s emisnými kvótami, so záujemcom ďalej nijako nekomunikovali ani len nevyžiadali konkrétnu cenovú ponuku, ale zámerne ukončili jednorazové jednanie s týmto záujemcom formou všeobecného prísľubu ďalších jednaní, ktoré sa neuskutočnili, čím vytvorili podmienky na to, aby sa predaj mohol uskutočniť v prospech spoločnosti XXXXX, tak, že obvinený XXXXX po získaní informácií o záujme japonských spoločností, súc si vedomý splnenia si úloh v rámci organizovanej skupiny s obv. XXXXX, koordinoval postup spoločnosti XXXXX v ktorej pôsobil na pozícii projektového manažéra, tým, že táto prostredníctvom spoločnosti XXXXX, prejavila záujem o kúpu kvót v júni 2008, na čo obvinený XXXXX okamžite vyzval zástupcu tejto spoločnosti XXXXX, ktorá už ďalej komunikovala v mene novozaloženej XXXXX o predloženie cenovej ponuky, čo podľa dostupných dokumentov nespravil pri žiadnej inej spoločnosti, ktorá o kúpu kvót prejavila záujem, a komunikoval s ňou proaktívne smerom k uzavretiu kúpnej zmluvy, obv. XXXXX následne pre ministra životného prostredia vypracoval analýzu ponúk kupujúcich, v ktorých jednanie s japonskými spoločnosťami reprezentovanými XXXXX zamlčal, zároveň obvinený XXXXX oslovil XXXXX, ktorý s ním jednal vo vedomí, že tento zastupuje Vládu Slovenskej republiky a nie vlastné a súkromné záujmy, a oznámil mu, že predaj emisných kvót, o ktorých kúpu majú títo japonskí predstavitelia záujem, sa neuskutoční priamym predajom od Slovenskej

republiky, ale bude sa realizovať cez spoločnosť XXXXX, takisto obvinení XXXXX a XXXXX napriek skutočnosti, že zo strany zamestnanca Ministerstva životného prostredia SR XXXXX, boli informovaní o záujme aj iných štátov o kúpu emisných kvót, neprejavili ochotu sa s ich zástupcami stretnúť, resp. konkrétne obvinení XXXXX v čase jednania so zástupcom nestotožnenej americkej spoločnosti pred zamestnancami Ministerstva životného prostredia SR uviedol, že obchod už majú uzavretý, čím fakticky vylučovali ponuky iných záujemcov, v dôsledku čoho tak dokázali premyslene pred oprávnenými osobami z Ministerstva životného prostredia SR nepodieľajúcimi sa na činnosti organizovanej skupiny zamlčovať, že prebehli akékoľvek jednania s japonským záujemcom, ktorý v skutočnosti mal zámer kúpiť kvóty priamo od Slovenskej republiky pre konečného odberateľa XXXXX XXXXX XXXXX za cenu približne 10,-€ za tonu, za ktorým účelom bola založená spoločnosť XXXXX, a tak napokon minister životného prostredia XXXXX dňa 13.11.2008 podpísal Zmluvu o predaji kvót skleníkových plynov č. 174/2008/3 v prospech kupujúceho XXXXX za cenu 5,05,-€ za tonu, v celkovom skutočne predanom množstve 15.000.000 ton, teda za celkovú cenu 75.750.000,- €, kde tento proces jednania a uzatvárania zmluvy obvinení XXXXX a XXXXX zatajili aj pred zamestnancami oddelenia obchodovania s emisnými kvótami Ministerstva životného prostredia SR, ako aj pred zamestnancami právneho odboru tohto ministerstva, ktorým obvinený XXXXX v rozpore s internými aktmi riadenia Ministerstva životného prostredia SR nepredložil zmluvu na posúdenie ako odboru právnych služieb, aby tak zakryli páchanie trestnej činnosti a zabránili jej prezradeniu ďalším osobám, ktoré by mohli jej dokonanie sťažiť alebo zmariť, čím obvinení umožnili vzápätí vykonať okamžitý predaj týchto kvót spoločnosťou XXXXX, v mene ktorej konal aj obv. XXXXX v pozícii manažéra, ktorý sa aj uskutočnil hneď 25.11.2008 v prospech kupujúceho XXXXX, a to za cenu 8,2,- € za tonu v rovnakom množstve 15.000.000 ton, teda celkovo za 123.000.000,- €, kde následne bol uspokojený aj pôvodný záujemca - XXXXX XXXXX XXXXX, a to za cenu 9,5,- € za tonu, čo by nebolo možné zrealizovať bez uvedenej priamej účasti, intervencie a zámernom spoločnom a koordinovanom podieľaní sa obvinených XXXXX na celom obchode vykonanom s cieľom poškodiť Slovenskú republiku, keďže sami mali vedomosť o tom, že japonské spoločnosti reprezentované XXXXX mali záujem o priamu kúpu kvót od Slovenskej republiky, čím preukázateľne spôsobili Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky škodu najmenej vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou kvót spoločnosti XXXXX a následnou predajnou cenou spoločnosti XXXXX, keďže neexistovala žiadna prekážka a priamemu predaju medzi Slovenskou republikou a spol. XXXXX bránilo len opísané konanie obvinených, teda jej spôsobili škodu vo výške 47.250.000,- € (1.423.453.500,-Sk),

lebo trestné stíhanie je neprípustné, pretože je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) /§ 9 ods. 1 písm. a)/ Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: manažnér XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c, odsek 4 písmeno a Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024
- štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

ako členovia organizovanej skupiny s ďalšími dosiaľ nestotožnenými osobami, s úmyslom spôsobiť škodu Slovenskej republike, spoločným, vzájomne koordinovaným konaním, spočívajúcim v presne dohodnutom spôsobe deľby úloh, zabezpečili predaj priznaných jednotiek skleníkových plynov AAU v prospech spoločnosti XXXXX, a to tak, že uviedli do omylu doteraz neurčený okruh predstaviteľov Vlády Slovenskej republiky prítomných na jej rokovaní dňa 08.10.2008 v budove hotela XXXXX, v rámci 116. schôdze tým, že ministrom životného prostredia XXXXX bol na rokovanie predložený materiál s názvom „Informácia o odpredaji voľných jednotiek AAU“, ktorého autorom bol obv. XXXXX, a súčasne uviedli do omylu doteraz neurčený okruh predstaviteľov Vlády Slovenskej republiky prítomných na jej rokovaní dňa 15.10.2008 v budove Úradu vlády SR, XXXXX, v rámci 117. schôdze tým, že ministrom životného prostredia XXXXX bol na rokovanie predložený materiál s názvom „Návrh na schválenie predaja priznaných jednotiek AAU“, na ktorého vypracovaní sa podieľali obv. XXXXX a XXXXX, pričom v oboch dokumentoch predložených na rokovania Vlády Slovenskej republiky dňa 08.10.2008 a 15.10.2008 obvinení účelovo a zavádzajúco uviedli informácie súvisiace s vtedy potenciálnym kupcom kvót – spoločnosťou XXXXX, predstierajúc objektivitu, nestrannosť, uskutočnenie riadneho procesu jednania s ostatnými záujemcami a konanie v záujme Slovenskej republiky predatť kvóty čo najvýhodnejšie, čo však nezodpovedalo skutočnosti a de facto bolo v priekrom rozpore s krokmi obvinených a ďalších členov organizovanej skupiny, nakoľko hoci sa obvinení XXXXX, XXXXX a XXXXX sami osobne vo februári 2008 zúčastnili jednaní so zástupcami japonských spoločností javiacich záujem o kúpu kvót skleníkových plynov, o. i. s XXXXX, v prípade obv. XXXXX v postavení generálneho riaditeľa sekcie kvality životného prostredia Ministerstva životného prostredia SR, a v prípade obv. XXXXX v postavení riaditeľa odboru ochrany ovzdušia Ministerstva životného prostredia SR, v prípade obv. XXXXX predstierajúc vystupovanie v mene Ministerstva životného prostredia SR, hoci nemal žiaden zákonný, zmluvný ani pracovnoprávny vzťah alebo oprávnenie zastupovať takto ústredný orgán štátnej správy, obv. XXXXX a XXXXX nevykonali žiadne úkony smerujúce k uzavretiu kúpnej zmluvy priamo s týmto záujemcom, tak ako to predpokladal § 9 ods. 10 zákona č. 572/2004 Z. z. o obchodovaní s emisnými kvótami, so záujemcom ďalej nijako nekomunikovali ani len nevyžiadali konkrétnu cenovú ponuku, ale zámerne ukončili jednorazové jednanie s týmto záujemcom formou všeobecného prísľubu ďalších jednaní, ktoré sa neuskutočnili, čím vytvorili podmienky na to, aby sa predaj mohol uskutočniť v prospech spoločnosti XXXXX, tak, že obvinený XXXXX po získaní informácií o záujme japonských spoločností, súc si vedomý splnenia si úloh v rámci organizovanej skupiny s obv. XXXXX, koordinoval postup spoločnosti XXXXX, v ktorej pôsobil na pozícii projektového manažéra, tým, že táto prostredníctvom spoločnosti XXXXX, prejavila záujem o kúpu kvót v júni 2008, na čo obvinený XXXXX okamžite vyzval zástupcu tejto spoločnosti XXXXX, ktorá už ďalej komunikovala v mene novozaloženej XXXXX, o predloženie cenovej

ponuky, čo podľa dostupných dokumentov nespravil pri žiadnej inej spoločnosti, ktorá o kúpu kvót prejavila záujem, a komunikoval s ňou proaktívne smerom k uzavretiu kúpnej zmluvy, obv. XXXXX následne pre ministra životného prostredia vypracoval analýzu ponúk kupujúcich, v ktorých jednanie s japonskými spoločnosťami reprezentovanými XXXXX zamlčal, zároveň obvinený XXXXX oslovil XXXXX ktorý s ním jednal vo vedomí, že tento zastupuje vládu Slovenskej republiky a nie vlastné a súkromné záujmy, a oznámil mu, že predaj emisných kvót, o ktorých kúpu majú títo japonskí predstavitelia záujem, sa neuskutoční priamym predajom od Slovenskej republiky, ale bude sa realizovať cez spoločnosť XXXXX, takisto obvinení XXXXX a XXXXX napriek skutočnosti, že zo strany zamestnanca Ministerstva životného prostredia SR XXXXX, boli informovaní o záujme aj iných štátov o kúpu emisných kvót, neprejavili ochotu sa s ich zástupcami stretnúť, resp. konkrétne obvinený XXXXX v čase jednania so zástupcom nestotožnenej americkej spoločnosti pred zamestnancami Ministerstva životného prostredia SR uviedol, že obchod už majú uzavretý, čím fakticky vylučovali ponuky iných záujemcov, v dôsledku čoho tak dokázali premyslene pred oprávnenými osobami z Ministerstva životného prostredia SR nepodieľajúcimi sa na činnosti organizovanej skupiny zamlčovať, že prebehli akékoľvek jednanie s japonským záujemcom, ktorý v skutočnosti mal zámer kúpiť kvóty priamo od Slovenskej republiky pre konečného odberateľa XXXXX XXXXX XXXXX za cenu približne 10,-€ za tonu, za ktorým účelom bola založená spoločnosť XXXXX, a tak napokon minister životného prostredia XXXXX dňa 13.11.2008 podpísal Zmluvu o predaji kvót skleníkových plynov č. 174/2008/3 v prospech kupujúceho XXXXX za cenu 5,05,-€ za tonu, v celkovom skutočne predanom množstve 15.000.000 ton, teda za celkovú cenu 75.750.000,- €, kde tento proces jednania a uzatvárania zmluvy obvinení XXXXX a XXXXX zatajili aj pred zamestnancami oddelenia obchodovania s emisnými kvótami Ministerstva životného prostredia SR, ako aj pred zamestnancami právneho odboru tohto ministerstva, ktorým obvinený XXXXX v rozpore s internými aktmi riadenia Ministerstva životného prostredia SR nepredložil zmluvu na posúdenie ako odboru právnych služieb, aby tak zakryli páchanie trestnej činnosti a zabránili jej prezradeniu ďalším osobám, ktoré by mohli jej dokonanie sťažiť alebo zmať, čím obvinení umožnili vzápätí vykonať okamžitý predaj týchto kvót spoločnosťou IXXXXX, v mene ktorej konal aj obv. XXXXX v pozícii manažéra, ktorý sa aj uskutočnil hneď 25.11.2008 v prospech kupujúceho XXXXX, a to za cenu 8,2,- € za tonu v rovnakom množstve 15.000.000 ton, teda celkovo za 123.000.000,- €, kde následne bol uspokojený aj pôvodný záujemca - XXXXX XXXXX XXXXX a to za cenu 9,5,- € za tonu, čo by nebolo možné zrealizovať bez uvedenej priamej účasti, intervencie a zámernom spoločnom a koordinovanom podieľaní sa obvinených XXXXX na celom obchode vykonanom s cieľom poškodiť Slovenskú republiku, keďže sami mali vedomosť o tom, že japonské spoločnosti reprezentované XXXXX mali záujem o priamu kúpu kvót od Slovenskej republiky, čím preukázateľne spôsobili Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky škodu najmenej vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou kvót spoločnosti XXXXX a následnou predajnou cenou spoločnosti XXXXX, keďže neexistovala žiadna prekážka a priamemu predaju medzi Slovenskou republikou a spol. XXXXX bránilo len opísané konanie obvinených, teda jej spôsobili škodu vo výške 47.250.000,- € (1.423.453.500,-Sk),

lebo trestné stíhanie je neprípustné, pretože je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PPZ, národnej kriminálnej agentúry, odboru Západ uznesením pod sp. zn. XXXXX zo XXXXX podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX XXXXX a XXXXX za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej vete tohto uznesenia.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Prípisom vyšetrovateľa PPZ, úradu boja proti organizovanej kriminalite, jednotky finančnej polície, expozitúry Západ, pod sp. zn. XXXXX (ktorému bola uvedená vec po zrušení národnej kriminálnej agentúry pridelená) z 28.11.2024 boli obvinení a ich obhajcovia zo strany vyšetrovateľa PZ upovedomení o tom, že stíhaný skutok bude v ďalšom konaní právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, dôvodnosť čoho vyplývala z ustanovenia § 2 ods. 1 druhá veta Trestného zákona účinného od 06.08.2024 vzhľadom na priaznivosť tejto kvalifikácie pre obvinených.

09.05.2025 predložil vyšetrovateľ PZ vyšetrovací spis dozorovému prokurátorovi, ktorý počas výkonu dozoru nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní dospel k záveru, že trestné stíhanie obvinených XXXXX XXXXX a XXXXX za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej vete tohto uznesenia, je nutné zastaviť v zmysle § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z nižšie uvedených dôvodov.

V uvedenej veci poukazujem na znenie zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. Tpj 129/2024 z 28.11.2024 k zjednoteniu výkladu § 2 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 87 ods. 3 Trestného zákona v súvislosti so skrátením doby premlčania trestného stíhania v znení právnej vety " Z ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona pri jeho výklade v súlade s čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva povinnosť posúdiť trestnosť činu a uložiť trest podľa neskôr účinného zákona, ak je pre páchatela priaznivejší než zákon účinný v čase, keď bol čin spáchaný. Imanentnou súčasťou trestnosti činu je premlčanie trestného stíhania, čo v prípade skrátenia premlčacích dôb zmenou zákona (ich samotnou úpravou alebo ako dôsledok zmeny inej časti zákona) znamená, že hmotnoprávny účinky prerušenia premlčania trestného stíhania podľa § 87 ods. 3 Trestného zákona, spočívajúce v začatí novej premlčacej doby podľa § 87 ods. 4 Trestného zákona, zostávajú zachované iba vtedy, ak k úkonom alebo skutočnostiam spôsobujúcim prerušenie premlčania trestného stíhania došlo pri ich spätnom posudzovaní v skrátenej a teda pre páchatela priaznivejšej premlčacej dobe. To ale naplatí pri trestných činoch taxatívne vypočítaných v

ustanovení § 87 ods. 7 Trestného zákona, ak ich spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie, keďže toto zákonné ustanovenie v súlade s čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky reflektuje judikatúru Súdneho dvora Európskej únie; takáto osobitná úprava (lex specialis) nemá širší presah a nemení obsah a rozsah inštitútu premlčania trestného stíhania, a to ani v kontexte § 2 ods. 1 Trestného zákona (čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky)."

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 129 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 organizovanou skupinou sa na účely tohto zákona rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu.

Podľa § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu organizovanou skupinou.

Podľa § 221 Trestného zákona účinného od 06.08.2024

(1) Kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(3) Odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

c) závažnejším spôsobom konania.

(4) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

Z doposiaľ zabezpečených dôkazov vyplýva dostatočne určitý predpoklad o tom, že skutok kladený za vinu obvineným XXXXX XXXXX a XXXXX napílnal v čase vznesenia obvinenia všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, ktorý je v súčasnosti potrebné právne kvalifikovať ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, a že jeho páchatel'mi mali byť práve títo obvinení. Uvedené skutočnosti sú preukázané najmä výpoveďami nižšie uvedených svedkov, znaleckým posudkom, ako aj zabezpečenými listinnými a inými dôkazmi, ako aj výpoveďou obv. XXXXX.

Z výpovede pošk. XXXXX ako splnomocnenej zástupkyne pošk. Ministerstva životného prostredia SR (ďalej len „MŽP“) mimo iné vyplýva, že táto pôsobí ako

riaditeľka odboru práva na MŽP, pričom k stíhanej činnosti mala len sprostredkované informácie, a v danom konaní si uplatnila za poškodeného nárok na náhradu škody vo výške 47.250.000,- €. Zároveň uviedla, že MŽP neeviduje žiadne podklady preukazujúce pracovno-právny vzťah k obv. XXXXX. Zároveň sa vyjadrila k tomu, že na MŽP sa počas jej pôsobenia neuzavrel väčší obchod, ako bol ten s XXXXX.

Z výpovede sv. XXXXX mimo iné vyplýva, že ako zamestnanec MŽP sa zaoberala problematikou emisných kvót oveľa skôr, ako malo Slovensko vôbec pridelené emisné kvóty, v januári 2018 vypracovala informáciu o problematike emisných kvót pre vtedajšieho ministra XXXXX XXXXX (zo zabezpečenej správy vyplýva, že túto schvaľoval obv. XXXXX XXXXX a ministrovi predkladal obv. XXXXX XXXXX.). Napriek tomuto nebola prizvaná k žiadnemu rokovaniu ohľadne predaja emisných kvót, zúčastnila sa len jedného stretnutia so zástupcom nadnárodnej americkej spoločnosti, ktorá prezentovala ponuku sprostredkovania predaja emisných kvót, ale na tomto stretnutí prítomný obv. XXXXX XXXXX uviedol, že predaj má už Slovenská republika vyriešený, a neprejavil ani ochotu ďalej rokovať. Tiež popísala prvé stretnutie s obv. XXXXX ohľadne emisných kvót, z ktorého mala dojem, že tento od nej zisťoval informácie o tejto problematike, vystupoval suverénne a predstavil sa ako poradca ministra životného prostredia, pôsobil ako obchodník a nie odborník na danú problematiku, pričom toto stretnutie sa uskutočnilo na jar roku 2008. Následne s pánom XXXXX hovorila ešte po telefóne po zverejní informácie na vládu o predaji emisných kvót AAU, pretože na nesprávnosť tejto informácie upozornila obv. XXXXX, ktorý ju odkázal na riaditeľku právneho odboru pani XXXXX, ktorej telefonovala, ale telefón zdvihol obv. XXXXX, ktorý si ju vypočul, a tým skončil celý rozhovor.

Z výpovede sv. XXXXX mimo iné vyplýva, že na MŽP pracovala od roku 2006. Problematiku emisných kvót mala naštudovanú, ale nikto z vedenia ju neoslovil s touto problematikou. Medzi zamestnancami vznikla aj debata, že čo bude s emisnými kvótami, pretože vedeli, že Slovensko ich má pridelené nadbytok a môže ich predat', pričom sa vedelo, že Česká republika ich chce predat' za cenu 10,- €. Na príprave materiálov na vládu v súvislosti s emisnými kvótami sa nepodieľala, a ani nevedela, kto tieto pripravil.

Z výpovede sv. XXXXX (vypočutý cestou právnej pomoci z Českej republiky), mimo iné vyplýva, že v období od roku 2007 do roku 2010 pôsobil na Ministerstve životného prostredia ČR ako námestník ministra a riaditeľ sekcie ochrany klímy a ovzdušia. Do jeho gescie patril aj predaj nadbytočných emisných kvót AAU. V júli roku 2008 sa obrátil na obv. XXXXX so žiadosťou o stretnutie, k čomu doložil aj emailovú správu. Jednou z tém plánovaného stretnutia mal byť aj predaj AAU. Stretnutie sa uskutočnilo za účasti obv. XXXXX a jeho spolupracovníka, ktorého meno si už nepamätal. Na predmetnom stretnutí predstavitelia Slovenskej republiky k cene jednotiek AAU uviedli, že ich predstava sa pohybuje medzi 4 až 7 USD za tonu. Keďže išlo o nízku cenu, oboznámil zástupcov Slovenskej republiky, že Česká republika podľa situácie na trhu očakáva cenu najmenej na úrovni 10,- € za jednotku. Zástupcovia Slovenskej republiky pôsobili v otázke emisií nekompetentne a dodal, že Českej republike sa podarilo predat' emisné kvóty v marci roku 2009 za 10- €, a to už bola nižšia cena z dôvodu nastupujúcej krízy.

Z výsluchov svedkov vykonaných cestou právnej pomoci z Japonského cisárstva (svedkov XXXXX, XXXXX a XXXXX) mimo iné vyplýva, že títo sa osobne

zúčastnili rokovaní o predaji emisných kvót na MŽP, ktoré predchádzali rokovaniam so spoločnosťou XXXXX (ďalej len „XXXXX“), na ktorú odkázal XXXXX obv. XXXXX XXXXX ako zástupca MŽP niekedy od polovice septembra roku 2008 do začiatku októbra roku 2008. XXXXX XXXXX uviedol, že s obv. XXXXX sa stretol po prvý krát vo februári roku 2008, avšak nie tak, ako to dokumentuje zápisnica zo stretnutia zo dňa 21.02.2008, a vo vzťahu k rokovaniu zo dňa 26.02.2008 poprel, že sa malo hovoriť o nákupe emisných kvót cez sprostredkovateľa XXXXX (ďalej len „XXXXX“). Na tomto stretnutí bol aj zástupca spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX ako konečný kupujúci a zástupca XXXXX informácii XXXXX, pričom obaja popreli, že by spoločnosť XXXXX vystupovala v pozícii sprostredkovateľa. Zhodne sa vyjadrili aj k účasti obv. XXXXX na tomto stretnutí tak, že potvrdili jeho prítomnosť, a rovnako si nevedeli vysvetliť, prečo nebol uvedený v zápisnici. Všetci traja svedkovia popreli ich účasť na stretnutí v zmysle zápisnice zo dňa 21.02.2008 a dňa 26.03.2008. Z výpovede svedka XXXXX vyplýva, že tento v mene spoločnosti XXXXX pokračoval v rokovaniach o kúpe emisných kvót so spoločnosťou XXXXX v presvedčení, že to bolo rozhodnutie Slovenskej republiky realizovať predaj takýmto spôsobom.

Z výpovede sv. XXXXX mimo iné vyplýva, že tento bol v období od augusta 2008 do mája 2009 ministrom životného prostredia. Okrem všeobecných okolností týkajúcich sa predaja emisných kvót uviedol, že spoločnosť XXXXX osobne neskúmal, nemal na to dôvod, pretože obdržal už vyhodnotenú konkrétnu ponuku, a ich ponuka bola najvýhodnejšia. Emisie nepredali žiadnemu záujemcovi priamo, nakoľko sa nikto takýto neozval. Keďže ponuka spoločnosti XXXXX bola vyhodnotená ako najlepšia, nemal v tom čase žiadne pochybnosti o tejto spoločnosti. XXXXX pôsobil na MŽP už pred jeho nástupom do funkcie, a mal vedomosti o problematike emisií, pričom si myslí, že s obv. XXXXX mu predložili správu, ktorú vypracoval ako vyhodnotenie a analýzu trhu s emisiami. Obv. XXXXX nebol oficiálnym poradcom ministra, nebol viazaný žiadnou zmluvou, alebo iným pomerom k ministerstvu, a rozišiel sa s ním asi o mesiac po jeho nástupe do funkcie ministra. Obv. XXXXX však naďalej chodil na MŽP a domáhal sa platby za svoje predchádzajúce služby. Svedok nepoznal osobu XXXXX, ani spoločnosť XXXXX. Vyslovene uviedol, že o rokovaniach s predstaviteľmi spoločnosťami XXXXX a zástupcami japonských spoločností nebol informovaný.

Z výpovede sv. XXXXX zabezpečenej v inom trestnom konaní mimo iné vyplýva, že bol konateľom spoločnosti XXXXX, ktorá sa zúčastnila rokovaní s MŽP ohľadom kúpy emisných kvót. Za ich spoločnosť bol prítomný na rokovaniach on, XXXXX, a traja alebo štyria zástupcovia potenciálneho japonského obchodného partnera. Za MŽP sa rokovaní zúčastnili obv. XXXXX, obv. XXXXX a ako poradca obv. XXXXX. Rokovanie pozostávalo z prezentácie ich spoločnosti, resp. obchodného partnera, žiadnu spätnú väzbu od MŽP nedostali. Po rokovaniach sa im zástupcovia MŽP už neozvali. Vzťah ich spoločnosti XXXXX k japonskej spoločnosti XXXXX nebol žiadny, z oboch strán bola ochota spolupracovať v otázke obchodu s emisiami. Zástupcovia tejto japonskej spoločnosti, konkrétne aj XXXXX, boli na rokovaní, ktoré spomínal. Japonci sa predstavili sami a prejavili záujem o realizáciu obchodu so slovenskými emisnými kvótami. Rokovanie prebehlo vo všeobecnej rovine. Výsledok však bol nulový, MŽP nereagovalo na ich ani japonskú spoločnosť, nijako im neoznámili dôvod, prečo sa nepokračuje v rokovaniach, a ani ich nevyzvali na konkrétne predloženie ponúk, resp. neiniciovali ďalšie rokovania. Na ich ponuku

predloženú z dôvodu ich záujmu v pokračovaní v komunikácii z mája 2008 MŽP nereagovalo, túto ponuku však nekonzultovali s japonskou stranou.

Z výpovede sv. XXXXX zabezpečenej v inom trestnom konaní mimo iné vyplýva, že bol konateľom spol. XXXXX, ktorá ako jedna z prvých v Európe zrealizovala obchod s emisiami. Na MŽP predložili ponuku, ktorú pripravili po zmapovaní trhu, a vzhľadom na vtedajšiu situáciu a požiadavky ich obchodného partnera. S MŽP absolvovali viacero rokovaní, z čoho len jedno sa týkalo predaja jednotiek AAU, a uskutočnilo sa v priestoroch MŽP za účasti ich spoločnosti, potenciálneho obchodného partnera – spoločnosti XXXXX a predstaviteľov MŽP. Účelom rokovania bolo predstavenie zahraničného partnera, žiadne konkrétne rozhodnutia z rokovania neboli prijaté, no následne predložili na MŽP ich ponuku. Po predložení ponuky zo strany MŽP nedostali žiadnu odpoveď a tak nevie ani to, ako bola ich ponuka vyhodnotená. Spomenul obv. XXXXX, ktorý bol prítomný pri prvom rokovaní, na ktorom sa predstavil ako poradca ministra životného prostredia pre túto vec. Jeho partnermi boli zástupcovia MŽP obv. XXXXX XXXXX a obv. XXXXX XXXXX.

Z výpovede sv. XXXXX XXXXX mimo iné vyplýva, že bol ministrom životného prostredia v období od júla 2006 do augusta 2008. V stručnosti opísal úvodnú fázu obchodu s emisnými kvótami, kde vedel len to, že prebiehali rokovania s piatimi záujemcami. On osobne s nikým nerokoval, nezúčastnil sa rokovaní a ani nebol informovaný o ich priebehu. Za jeho pôsobenia vo funkcii ministra neobdržal žiaden konečný výsledok z rokovania a nepoznal ani ponuky jednotlivých záujemcov. Za jeho pôsobenia sa nepredkladali ani žiadne materiály na vládu. Obv. XXXXX pôsobil na MŽP ako externý poradca, žiadna riadna zmluva s ním nebola spísaná.

Z výpovede sv. XXXXX zabezpečenej v inom trestnom konaní mimo iné vyplýva, že táto pôsobila ako generálna riaditeľka Sekcie legislatívy a koordinácie výkonu štátnej správy MŽP. Sama sa nezúčastnila procesu rokovania, ani samotnej realizácie prevodu kvót, nezúčastňovala sa ani prípravy zmluvy, a nevedela ani to, prečo nebola táto zmluva posúdená v zmysle interného predpisu odborom právnych služieb. Zároveň potvrdila, že prostredníctvom emailu ich odbor obv. XXXXX požiadal o posúdenie zmluvy a pridelenie čísla, ktoré mu aj bolo pridelené. Zmluva však posúdená nebola, nakoľko nebola zaslaná do prílohy tohto emailu.

Z výpovede sv. XXXXX zabezpečenej v inom trestnom konaní mimo iné vyplýva, že bol spoločníkom spol. XXXXX. V roku 2008 oslovili MŽP so záujmom zobchodovať určité množstvo emisných kvót. Cenovú ponuku si stanovili sami, cena však nebola pevne stanovená, dalo sa ňou hýbať, a všetko záležalo na ďalších rokovaníach. Po ich ponuke z mája 2008 sa im už z MŽP neozvali. K spol. XXXXX uviedol, že táto k ich spoločnosti nemala žiadny zmluvný vzťah, oni sami predstavili japonskú spoločnosť zástupcom MŽP. Svedok sa zúčastnil rokovania na MŽP, kde bol okrem iných prítomný aj obv. XXXXX XXXXX, a zástupcovia japonských spoločností. Obv. XXXXX bol predstavený ako konzultant alebo poradca. Pri svojom druhom výsluchu svedok uviedol, že koncom leta roku 2008 ho oslovil obv. XXXXX s tým, že spolupracuje s nejakou medzinárodnou spoločnosťou, ktorá sa zaoberá obchodovaním s emisiami. Vlastne sa svedka spýtal, či má stále kontakt na Japoncov, ktorí by mali záujem o obchodovanie s emisiami, keďže sa zúčastnil na spomenutom rokovaní s predstaviteľmi MŽP. Svedok obv. XXXXX povedal, že jeho

podmienkou je, aby sa zabezpečilo uzatvorenie sprostredkovateľskej zmluvy s ním určenou spoločnosťou. Na to svedok začiatkom septembra 2008 za týmto účelom odkúpil spoločnosť zaregistrovanú na Cypre s názvom XXXXX. Dohoda s obv. XXXXX bola taká, že najprv sa podpíše sprostredkovateľská zmluva s jeho spoločnosťou XXXXX, a spoločnosťou, ktorú zastupuje obv. XXXXX. So spoločnosťou XXXXX však svedok nerokoval. Po podpise sprostredkovateľskej zmluvy si spravil prieskum trhu ohľadom obchodu s emisiami. Skontaktoval sa okrem iných aj s pánom XXXXX, ktorý už na jeseň 2008 zastupoval spoločnosť XXXXX. S XXXXX si dohodli stretnutie vo Viedni, ktoré sa aj uskutočnilo za prítomnosti obv. XXXXX. Následne sa uskutočnilo niekoľko rokovaní, obv. XXXXX s XXXXX riešili otázky týkajúce sa emisií, použitia finančných prostriedkov, a kontrolných mechanizmov. Svedok do rokovaní nevstupoval, keďže jeho úlohou bolo dať ich dokopy, a byť im nápomocný. V závere sa rokovania týkali vyslovene už slovenských emisií. On sám sa nezaujímal za koľko XXXXX nakúpila emisie, preňho bolo dôležité to, že XXXXX, ktorú sprostredkoval, nakoniec uzavrela zmluvu s XXXXX, z čoho mu vznikol nárok na províziu. Napokon obv. XXXXX v druhej polovici decembra 2008 ponúkol podiel v spol. XXXXX, spoločnosť si rozdelili, a aj odmenu za sprostredkovanie. Spol. XXXXX dali začiatkom roku 2010 do likvidácie, keďže bola založená na tento konkrétny projekt, a nemalo zmysel, aby ďalej existovala.

Z výpovede sv. XXXXX zabezpečenej v inom trestnom konaní realizovanej cestou právnej pomoci zo Spojených štátov amerických (ďalej len USA) mimo iné vyplýva, že pomáha zakladať medzinárodné podniky v USA. Ako registrovaný zástupca poskytuje službu spracovania a prekladania zakladajúcich listín v USA, a zameriava sa na klientov v Paname, Švajčiarsku, Španielsku, Mexiku a Gibraltári, a v oblastiach známych tým, že v nich sídlia tzv. off-shore spoločnosti. On sám nie je zapojený do prevádzky podnikov, ktoré pomáha zakladať, poskytuje len služby súvisiace s ich založením. K spol. XXXXX uviedol, že dostal email od klienta v Paname, ktorý žiadal o založenie tejto spoločnosti. Išlo o spoločnosť XXXXX, ktorá poskytuje služby týkajúce sa zakladania spoločností na celom svete. 10.07.2008 obdržal email s požiadavkou na založenie spol. XXXXX v štáte Washington. Následne dostal informácie o tom, že konateľmi budú XXXXX a XXXXX V sídle spol. XXXXX v štáte Washington sa nikdy nevykonávala žiadna podnikateľská činnosť, nikdy na tejto adrese nebol, a myslí si, že ide o obytný priestor využívaný len ako korešpondenčná adresa. Svedok riešil aj zrušenie spol. XXXXX, k čomu dostal email z decembra 2009. On sám nepozná a nikdy nestretol konateľov tejto spoločnosti.

Z výpovede sv. XXXXX zabezpečenej v inom trestnom konaní realizovanej cestou právnej pomoci z USA mimo iné vyplýva, že je profesionálnym hráčom golfu a súkromným podnikateľom, ktorý bol majiteľom spol. XXXXX so sídlom vo Washingtone, ktorá bola založená v roku 2008. Spoločnosť založil po zistení príležitosti obchodovania s emisnými kvótami s Vládou Slovenskej republiky. Domnieval sa, že SR nemá vedomosti, ako sa tieto kvóty predávajú. Vyplývajú z jeho predchádzajúcich skúseností zo zamestnania ako súkromného bankára vo Švajčiarsku vedel o potenciálnych kupujúcich. Svedok bol zapísaný ako majiteľ tejto spoločnosti, ale konateľmi boli pán XXXXX a pani XXXXX, ktorí pracovali pre XXXXX. Bol plne oboznámený s tým, že jeho spoločnosť obchoduje s Vládou SR, pretože zmluve spolupracovali s XXXXX a obv. XXXXX. Sám sa priamo nezúčastňoval rokovaní, pretože XXXXX a obv. XXXXX viedli rokovania priamo so štátnymi predstaviteľmi SR. Svedok bol znepokojený z obchodných transakcií so SR,

pretože on a jeho spoločnosť čelili negatívnej publicite. Po odkúpení emisných jednotiek ich predali neznámej japonskej spoločnosti, a z predaja dostal podiel zo zisku vo výške 500.000,- €. Z ďalšej výpovede sv. XXXXX realizovanej cestou právnej pomoci z Českej republiky mimo iné vyplýva, že XXXXX nebola založená pre obchod so SR, ale všeobecne pre obchodovanie na trhu s emisnými kvótami. Pozná obv. XXXXX a XXXXX, ktorých angažoval ako projektových manažérov pri obchode so slovenskými emisnými kvótami, ktorý mali uviesť do úspešného konca. O obv. XXXXX vedel, že bol predtým externým poradcom na MŽP. Vyjednávania so SR viedla za IBG XXXXX, obv. XXXXX a XXXXX sa do jednania zapojili v priebehu. Nevedel si spomenúť na to, či ponuku na kúpu emisných kvót pre SR zaslali pred alebo po angažovaní obv. XXXXX. Svedok ďalej tvrdil, že informácie o potenciálnych kupujúcich, a to spoločnosti XXXXX, mal skôr, než vstúpili do rokovaní so Slovenskom. Obchod so spol. XXXXX viedla XXXXX.

Z výpovede sv. XXXXX zabezpečenej v inom trestnom konaní realizovanej cestou právnej pomoci zo Švajčiarskej konfederácie mimo iné vyplýva, že ich klient pán XXXXX ju aj pána XXXXX, a tým aj spoločnosť XXXXX informoval, že existuje možnosť nakúpiť od členských štátov EÚ jednotky AAU, a tieto predať japonským odberateľom. Okrem iného urobili ponuku na MŽP, či by neboli na predaj nejaké takéto jednotky. MŽP im odpovedalo, že disponuje voľnými jednotkami. Následne pán XXXXX založil spoločnosť XXXXX, ktorá potom vo svojom mene predložila ponuku. Nasledovalo viacero rokovaní na s MŽP, a nakoniec dospeli k dohode. Od MŽP dostali návrh zmluvy, ktorý prijali. Opakovane zdôrazňovala, že obchod bol predstavený a prijatý vládou SR. XXXXX riadne zaplatila SR za prevedené kvóty. Spresnila, že v XXXXX zastávala funkciu riaditeľky spoločnosti, a to na požiadanie pána XXXXX. Pre XXXXX riešila úkony súvisiace so založením spoločnosti, platobný styk, zriadenie emisného účtu, a vedenia účtovníctva. K XXXXX uviedla, že je to jej spoločnosť, v ktorej je členkou správnej rady, a spolu s pánom XXXXX sú aj jej akcionármi. Je pravdou, že sa zúčastňovala rokovaní s obv. XXXXX a ďalšími osobami na MŽP, ale samostatne rozhodovať nemohla. Konzultácie viedla s pánom XXXXX, alebo s projektovými manažérmi obv. XXXXX alebo XXXXX, ktorí boli do veci zapojení na jeseň roku 2008. Obv. XXXXX bol predtým poradcom MŽP a pán XXXXX sa s pánom XXXXX poznali už dlhšiu dobu. Rokovania s MŽP označila ako nenáročné, a dohodu dosiahli relatívne rýchlo. Svedkyňa ďalej uviedla, že cenová ponuka XXXXX vyplývala aj z toho, že jednotky, ktorými disponovalo Slovensko, by stratili platnosť koncom roka 2008. Z toho dôvodu muselo Slovensko nájsť rýchle kupujúceho. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť k tomu, odkiaľ mali kontakty na japonských kupujúcich, myslí si, že ich poznal pán XXXXX ktorý s nimi vyjednával. Ona sa k rokovaniam pridala až vtedy, keď sa diskutovalo o podmienkach a cene.

Z výpovede sv. XXXXX zabezpečenej v inom trestnom konaní realizovanej cestou právnej pomoci zo Švajčiarskej konfederácie mimo iné vyplýva, že pôsobil na pozícii vedeckého pracovníka sekcie politiky klímy Spolkového úradu životného prostredia Švajčiarskej konfederácie, pričom uviedol, že jednotky AAU nemajú žiaden dátum uplynutia ich platnosti a môžu byť štátmi bez obmedzenia prenášané aj do ďalšieho obdobia po roku 2012.

Zo záverov znaleckého posudku znalca XXXXX, odbor elektrotechnika, odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér) z 27.05.2023, v spojení so zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky v trvalom bydlisku obv. XXXXX, mimo iné

vyplýva, že znaleckým skúmaním zaistených elektronických zariadení od obv. XXXXX (strieborný USB kľúč pqi 2 GB a pamäťová karta SD 60X 2GB Apacer), bol extrahovaný ich obsah, z analýzy ktorého vyplýva, že sa na nich nachádzali: faktúra pre spol. XXXXX z MŽP, zmluva o predaji priznaných jednotiek medzi MŽP a XXXXX, list XXXXX (z ktorej vyplýva aj predstavenie potencionálneho konečného zahraničného kupujúceho z Japonského kráľovstva), smernica MŽP o postupe pri predaji nepridelenej časti priznaných jednotiek, informácia o predaji voľných jednotiek AAU s dátumom 07.10.2008, súčasný stav trhu s jednotkami AAU s dátumom 02.07.2008, vyhodnotenie ponúk záujemcov zo 17.07.2008, analýza trhu obchodovania s jednotkami AAU z 22.07.2008 a iné.

Vyššie uvedené dôkazy sú v zhode so zabezpečenými listinnými dôkazmi. Záznamy z rokovaní z 21.02.2008 a 26.02.2008 preukazujú, že týchto sa zúčastnili predstavitelia spoločnosti XXXXX, aj zástupcovia japonskej spoločnosti XXXXX a ďalší. Hoci je z vyššie uvedených výsluchov zrejmé, že tohto stretnutia sa zúčastnil aj obv. XXXXX XXXXX, tento uvedený na žiadnom zo záznamov nie je. Zo záznamov vyplýva prejavovaný záujem zástupcov Japonského cisárstva nakúpiť od Slovenskej republiky jednotky AAU, keďže uvádza podmienky tejto kúpy, a špecifikuje aj množstvo, o ktoré mali záujem. Záznam z 26.02.2008 vyslovene uvádza, že obv. XXXXX XXXXX privítal záujem japonských partnerov o obchodovanie a uviedol, že MŽP, ktoré v tomto prípade zastupuje záujmy SR, je pripravené uvedenú transakciu vykonať. Ako vyplýva z ďalej uvedených výsledkov právnej pomoci z Japonského cisárstva, záznam z 21.02.2008 je nepravdivý, keďže minimálne japonskí predstavitelia – XXXXX, sa ho nezúčastnili, pretože v tej dobe boli v Japonskom cisárstve, a toto opustili až v následných dňoch tak, aby sa mohli zúčastniť rokovania dňa 26.02.2008. Dôležitosť tohto záznamu zo dňa 21.02.2008 vypracovaného a podpísaného obv. XXXXX demonštruje fakt, že jeho predmetom bolo „rokovanie o možnostiach prevodu a predaja priznaných jednotiek AAU prostredníctvom spoločnosti XXXXX“. O takomto postupe však zjavne nevedeli a nezamýšľali ho japonskí obchodníci ani slovenskí zástupcovia XXXXX. Ďalším podstatným dôkazom je aj záznam z rokovania z 30.04.2008 a jemu prechádzajúca emailová komunikácia obv. XXXXX s XXXXX, ktorá ho kontaktovala ako tlmočnica predstaviteľov japonskej spoločnosti XXXXX, zastupujúcou záujmy vlády Japonského cisárstva pri kúpe emisných kvót. Podľa emailu XXXXX zo dňa 28.04.2008 požiadala o potvrdenie schôdzky na MŽP a zároveň odovzdala záujem japonských predstaviteľov o spoločnú večeru s obv. XXXXX. Na to reagoval obv. XXXXX emailom, v ktorom vopred ohraničil trvanie stretnutia so zástupcami Japonského cisárstva na 30 minút, čo do značnej miery pôsobilo urážlivo vo vzťahu k zástupcom potencionálneho kupujúceho, ktorí označili tento krok ako možný dôvod na ukončenie akýchkoľvek rokovaní. Aj keď sa rokovanie nakoniec uskutočnilo, jeho výsledky spočívali v závere, že sa bude ďalej rokovať, ak to budú strany chcieť. Z návrhu smernice zo dňa 26.02.2008 pod č. 2/2008-3 o postupe pri predaji nepridelenej časti priznaných jednotiek mimo iné vyplýva, že túto smernicu mal vypracovať obv. XXXXX, a schváliť obv. XXXXX. V zmysle tohto návrhu mal byť celý proces predaja emisných kvót zverený výhradne do rúk dvoch osôb, a to práve generálnemu riaditeľovi sekcie kvality životného prostredia MŽP (obv. XXXXX) a riaditeľovi odboru ochrany ovzdušia a zmeny klímy MŽP (obv. XXXXX). S takýmto postupom sa nestotožnil ani vtedajší minister životného prostredia XXXXX XXXXX, ktorý písomne obv. XXXXX odporučil v záujme dodržania zásady objektivity a transparentnosti, neriešiť vôbec predaj smernicou, ale ním navrhnutým spôsobom. A

to tak, že, ako minister zriadi komisiu, v ktorej budú zástupcovia jednak vedenia ministerstva, Sekcie kvality životného prostredia, Sekcie ekonomiky a vnútornej správy, Environmentálneho fondu a Zväzu priemyslu. Predmetná smernica teda nebola prijatá. Vo vzťahu k obchodu so spoločnosťou XXXXX, boli zabezpečené listinné dôkazy dokumentujúce priebeh rokovaní, ako aj uzatvorenie obchodu, pričom prvý kontakt uskutočnila XXXXX tak, že adresovala generálnemu riaditeľovi Sekcie kvality životného prostredia MŽP, obv. XXXXX, list obsahujúci žiadosť o informáciu o možnosti kúpy jednotiek AAU s dodatkom, že ak SR prejaví záujem, sú pripravení odoslať MŽP ich ponuku. List je datovaný dňa 11.06.2008. Odpoveďou na tento list je list obv. XXXXX datovaný podľa textu, ale aj prezenčnej pečiatky MŽP, už dňa 10.06.2008. Obv. XXXXX XXXXX v tomto liste obratom „alebo či skôr vopred“ reaguje, že SR má ročný limit na predaj vo výške 15.000.000 ton, a ak majú stále záujem, prosí o cenovú ponuku s podmienkami. Na to nasleduje odpoveď XXXXX datovaná podľa textu dňa 23.06.2008 a doručená na MŽP podľa prezenčnej pečiatky dňa 24.06.2008 už pod hlavičkou spoločnosti XXXXX. Obsahom listu je odpoveď na list MŽP zo dňa 19.06.2008 (ktorý sa však nikde nenachádza a MŽP ho ani nedohľadalo) vo forme ponuky na kúpu 15.000.000 ton za cenu 4,95,- € za jednotku. Ďalšou písomnosťou je list zo dňa 14.07.2008, v ktorom zástupcovia spoločnosti XXXXX na základe údajného telefonátu s obv. XXXXX zvýšili cenu na 5,05,- € za jednotku AAU. Na základe tohto záujmu sa uskutočnilo dňa 02.09.2008 rokovanie zástupcov MŽP s XXXXX. Po tomto rokovaní XXXXX písomne ponúkol dňa 16.09.2008 plánovaný objem nákupu vo výške 10.000.000 ton za 6,05,- € po podpise zmluvy. K spoločnosti XXXXX bolo z listinných dôkazov zistené, že táto bola založená dňa 12.06.2008, čo je v zjavnej časovej súvislosti s ponukou XXXXX na kúpu kvót. Po samotnej realizácii obchodu so Slovenskou republikou táto spoločnosť existovala len približne rok, a k jej zániku došlo 29.12.2009. Z ďalších listinných dôkazov vyplýva dôvodný záver, že obv. XXXXX XXXXX sa zapojil do procesov dohadovania obchodu s emisnými kvótami na strane spoločnosti XXXXX, hoci predtým pôsobil ako poradca ministra životného prostredia. Zároveň z listín zabezpečených cestou právnej pomoci z Českej republiky vyplýva, že Česká republika v štyroch obchodných prípadoch realizovaných v roku 2009 dosiahla priemernú cenu 9,7,- € za tonu. Z listiny označenej ako „Vyhodnotenie ponúk jednotlivých záujemcov o kúpu voľných priznaných jednotiek AAU“ z 02.07.2008 mimo iné vyplýva, že jej autorom je obv. XXXXX XXXXX, a že MŽP mala viesť rokovania so spoločnosťami XXXXX, pričom ponuku spol. XXXXX vyhodnotil ako najvýhodnejšiu. Z listiny zo 14.10.2008 vyplýva, že spol. XXXXX bola Vláde SR prezentovaná ako spoločnosť zaoberajúca sa obchodovaním s emisnými kvótami, a to napriek tomu, že vyššie opísané okolnosti jej vzniku (vznikla v časovej bezprostrednosti na stíhaný skutok, mala virtuálne sídlo, nevlastnila kapitál na kúpu kvót, neobchodovala s emisiami) dotvárajú obraz o účelovosti založenia tejto spoločnosti so zámerom realizácie daného obchodu, čomu napovedá aj dátum jej neskoršieho zániku. Zo zmluvy o predaji predmetných emisných kvót pod č. 174/2008/3 uzatvorenej medzi predávajúcim SR a kupujúcim spol. XXXXX mimo iné vyplýva stručný a neurčitý spôsob daného prevodu, pričom ju možno vyhodnotiť ako nevýhodnú pre predávajúceho. Zo správy XXXXX mimo iné vyplýva, že obchod Slovenskej republiky s emisnými kvótami uzatvorený so spol. XXXXX bol vyhodnotený ako najhorší vo svetovom meradle, pričom Japonské cisárstvo bolo v rozhodnom čase majoritným kupujúcim týchto kvót, a od ostatných krajín ich nakupovalo za približnú cenu 10,- € za tonu. Z vyjadrení zabezpečených právnymi pomocami bolo zistené, že okolité krajiny predávali v rozhodnom časovom období

emisné kvóty za vyššie ceny, pričom Česká republika ich predávala za cenu 9,7,- € za tonu, Belgické kráľovstvo za cenu 13,- € za tonu, a Maďarsko za cenu 12,- € za tonu. Do spisu boli zabezpečené aj zákon č. 572/2004 Z. z. o obchodovaní s emisnými kvótami účinný v čase spáchania skutku, rámcový dohovor OSN o zmene klímy, Kjótsky protokol k rámcovému dohovoru OSN o zmene klímy, Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a rady zo dňa 13.10.2003, ako aj ďalšie listinné dôkazy, ktoré sú v zhode s uvedeným skutkovým stavom.

Z vyššie opísaných dôkazov vyplýval dôvodný predpoklad, že celý proces obchodovania s emisnými kvótami v roku 2008 na MŽP mal formálne riadiť generálny riaditeľ sekcie kvality životného prostredia obv. XXXXX XXXXX, tak že vydával pokyny obv. XXXXX ako postupovať v prípade rokovaní so záujemcami o kúpu emisných kvót, a sám komunikovať ohľadne kúpy emisných kvót so spoločnosťou XXXXX. Tiež z nich vyplýva dôvodný predpoklad, že obv. XXXXX XXXXX mal na základe pokynov svojho vtedajšie nadriadeného obv. XXXXX odmietať rokovať s potenciálnymi záujemcami o kúpu emisných kvót, alebo s nimi rokovať len vo všeobecnej rovine, aby neprišlo k žiadnej konkrétnej ponuke, a to za účelom, aby jediným reálnym kupujúcim zostala spoločnosť XXXXX. Už z vyššie opísaného spôsobu ponuky spoločnosti XXXXX na kúpu emisných kvót dôvodne vyplýva, že tento proces musel byť vopred dohodnutý, pretože odpoveď obv. XXXXX o deň predstihla ponuku. Navyše išlo o jediného zájemcu, ktorého obv. XXXXX XXXXX požiadal o predloženie ponuky v podstate bezprostredne (deň vopred) po prvom kontakte, pričom takto nekonal ani vo vzťahu k japonským záujemcom, s ktorými osobne rokoval už vo februári roku 2008. Umelé vytváranie nekonkrétneho záujmu japonských spoločností dokumentuje aj falšovanie záznamov zo stretnutia, ktoré podpísal len ako vyhotoviteľ obv. XXXXX XXXXX (záznam zo dňa 21.02.2008 a zo dňa 26.03.2008). V snahe minimalizovať počet subjektov, ktoré by sa mohli zapojiť s ponukou kúpy emisných kvót obv. XXXXX XXXXX a obv. XXXXX XXXXX nepripustili do rokovaní žiadneho iného zamestnanca MŽP, hoci mali na to najväčšiu kvalifikáciu (napríklad sv. XXXXX). Takýto postup bol v rozpore s logikou, a za jediné vysvetlenie možno považovať to, že proces predaja sa menovaní snažili ovplyvniť tak, aby úspešnou bola práve spoločnosť XXXXX. V kontexte pôsobenia obv. XXXXX v spoločnosti XXXXX už v čase rokovaní o kúpe emisných kvót s MŽP dáva logiku aj skutočnosť, že nebol uvedený v zápisniciach z rokovania s japonskými záujemcami, a bolo tak z najväčšou pravdepodobnosťou preto, že už v tomto čase menovaný svojimi pokynmi mal riadiť rokovania so záujemcami, a táto skutočnosť mu prišla vhod aj v momente, keď začal zastupovať záujmy kupujúceho XXXXX pričom z čias jeho pôsobenia na MŽP vedel o japonskom zájemcovi o kúpu emisných kvót, ktorého priamo, ešte v čase svojho pôsobenia na MŽP, nasmeroval na rokovania so spoločnosťou XXXXX, a jeho oficiálna účasť na rokovaníach by mohla byť problémom, skutočnosťou preukazujúcou zneužitie informácií získaných na MŽP. Uvedený sled udalostí sa vyznačuje koordinovanou činnosťou všetkých troch obvinených, ktorí v rámci svojich postavení ovplyvnili proces rokovaní tak, aby navonok neexistovala výhodnejšia ponuka ako ponuka XXXXX, pričom vedeli, že emisné kvóty predajú následne japonským záujemcom, s ktorými rokovali ešte pred uzatvorením obchodu medzi MŽP a XXXXX.

Takéto hodnotenie dôkazov, a z neho vyplývajúcu skutkovú situáciu, potvrdil vo svojej výpovedi v procesnom postavení obvineného XXXXX, ktorý mimo iné uviedol, že obv. XXXXX mu v čase jeho pôsobenia na MŽP oznámil, že obv. XXXXX

XXXXX je poradcom ministra a jeho rozhodnutia, a pokyny, má brať do úvahy pri svojej rozhodovacej činnosti. Rokovania o predaji emisných kvót prebiehali už v mesiacoch október – november 2007. Tieto rokovania organizoval generálny riaditeľ sekcie obv. XXXXX XXXXX za prítomnosti riaditeľa odboru, teda jeho a obv. XXXXX. Obsahovú stránku týchto rokovaní riadil obv. XXXXX. Záznamy z týchto rokovaní robil on, pričom na pokyn generálneho riaditeľa obv. XXXXX sa prítomnosť obv. XXXXX v záznamoch z rokovaní neobjavovala. Všetky rokovania o predaji emisných kvót organizoval obv. XXXXX, pričom tieto rokovania boli vedené formálne, to znamená, že zo strany ministra neboli dané konkrétne ponuky, o tom počte 15.000.000 ton sa jednoducho vedelo, bolo to všeobecne známe. A takisto ani zo strany rokujúcich záujemcov neboli žiadne cenové ponuky, ani termíny na plnenie úloh vo vzťahu ku kúpe a predaju. Spomína si na rokovania so spoločnosťou XXXXX, kde bol konateľ XXXXX. Potom spoločnosť XXXXX, kde bol zástupca XXXXX a dve japonské spoločnosti, ktorých mená si už nespomenul. Toto všetko boli samostatní záujemcovia o kúpu kvót. O tom, že v zákulisí sa rokuje so spoločnosťou XXXXX nemal vedomosti. Po rokovaníach s týmito spoločnosťami mu generálny riaditeľ obv. XXXXX náhodne oznámil, že obv. XXXXX rokuje s XXXXX, a konateľka tejto spoločnosti XXXXX písomne osloví generálneho riaditeľa sekcie obv. XXXXX. Pred rokovaním s prípadnými ďalšími záujemcami ho obv. XXXXX upozornil, aby do rokovaní nevstupoval, že rokovania bude riadiť on. Z toho mu vyplynulo, že predaj emisných kvót má jasného a jednoznačného záujemcu a kupujúceho, a to XXXXX. Tu mu už došlo, že tieto skreslené informácie, resp. formalita vedenia predchádzajúcich rokovaní, mala za cieľ odradiť prípadných iných záujemcov o kúpu emisných kvót. Informácie, ktoré dostal od vedúcej oddelenia obchodovania s emisnými kvótami XXXXX, ktorá bola jeho podriadenou, a ktoré predložil obv. XXXXX, neboli zobrať do úvahy, a boli účelovo prispôbosené tak, aby naplnili ten politický pokyn, aby tie emisné kvóty boli jednoznačne predané XXXXX. Všetky výstupné dokumenty, ktoré sa týkali predaja emisných kvót spracovával obv. XXXXX a obv. XXXXX, alebo to bolo tak, že keď mal k dispozícii materiály od pani XXXXX a tie poslal emailom obv. XXXXX, tak do ich textu tento vložil aj text od obv. XXXXX. Vo vytlačenej forme aj s tými pozmenenými textami mu ich obv. XXXXX predložil na podpis s tým, že je to v poriadku, že obv. XXXXX to manažuje, a vie o tom aj XXXXX. V rámci komunikácie s XXXXX ho táto upozornila, že obchod s XXXXX je nevýhodný pre SR, avšak túto odkázal na pokyn generálneho riaditeľa, aby zavolała na sekciu legislatívy, pani XXXXX, a opýtala sa na postup pri predaji emisných kvót. Obv. XXXXX vedel o tom, že XXXXX bude volať XXXXX. Keď pani XXXXX volala do kancelárie pani XXXXX, telefón zodvihol obv. XXXXX, toto bolo niekedy v mesiacoch október až november roku 2008, a obv. XXXXX uviedol pani XXXXX, že sa nemá o to starať. Po tomto rozhovore s pani XXXXX jej na pokyn obv. XXXXX oznámil, aby sa o emisné kvóty a predaj v prospech XXXXX viac nezaujímal. Zmluvu o predaji emisných kvót pripravil obv. XXXXX s XXXXX.

Úmysel spôsobiť škodu Slovenskej republike v konaní obvinených preukazujú aj skutočnosti uvádzané svedkom XXXXX, z ktorých je zrejmé, že minimálne obv. XXXXX XXXXX vedel o skutočnej hodnote emisných kvót, a že táto je násobne vyššia ako cena ponúkaná XXXXX. Rozdelenie úloh medzi jednotlivých obvinených vyplýva z vyššie uvedených dôkazov a v konečnom dôsledku toto popísal aj obv. XXXXX. Tu je potrebné zdôrazniť, že obvinení museli spolupracovať z dôvodu, že bez súčinnosti obv. XXXXX by nebolo možné od predaja emisných kvót udržať zamestnancov MŽP, bez využitia postavenia generálneho riaditeľa sekcie obv.

XXXXXX by nebolo možné formálne reagovať na ponuky XXXXXX, a bez toho, aby obv. XXXXXX XXXXXX zabezpečil súčinnosť XXXXXX, by nemohlo prísť k uzatvoreniu obchodu. Takáto kooperácia páchatel'ov sa vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou postupov, čím sa takéto konanie líši od spolupáchateľstva v zmysle § 20 Trestného zákona. Plánovitosť v predmetnom prípade dokumentuje aj skutočnosť, že na to, aby mohlo prísť k dokonaniu trestného činu bolo potrebné dlhšie časové obdobie, a to od februára roku 2008 do novembra roku 2008, ale aj vykonanie úkonov, ktoré museli na seba vzájomne nadväzovať (bezvýsledné rokovania so záujemcami, zabezpečenie formálnych ponúk), aby bola ponuka XXXXXX najvýhodnejšia.

Výška škody spôsobenej stíhanou trestnou činnosťou bola určená ako rozdiel medzi cenou, za ktorú boli predané emisné kvóty zo strany MŽP spol. XXXXX, a cenou, za ktorú totožné množstvo emisných kvót spol. XXXXX predala japonskej spoločnosti XXXXX, s poukazom k dôvodnosti záveru, že len na základe činnosti obvinených nedošlo k priamemu predaju týchto emisných kvót zo strany MŽP predmetnej japonskej spoločnosti, ako aj s poukazom na výpoveď poškodenej, ktorá si v tomto konaní uplatnila v mene MŽP nárok na náhradu škody vo výške 47.250.000,- €.

Z uvedených dôkazov teda vyplýva dostatočne určitý predpoklad o tom, že obvinení sa mali stíhanej trestnej činnosti dopúšťať v období od mesiaca február 2008 do mesiaca november 2008, a svojím konaním spôsobiť Slovenskej republike zastúpenej MŽP škodu v celkovej výške minimálne 47.250.000,- € (1.423.453.500,- Sk), pričom takéto konanie v čase vznesenia obvinenia napíňalo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, za ktorý Trestný zákon účinný v čase spáchania skutku umožňoval uložiť **trest odňatia slobody na desať až pätnásť rokov**. Zároveň v prípade takejto právnej kvalifikácie by trestnosť tohto skutku zanikla po uplynutí 20 ročnej premlčacej doby podľa § 87 ods. 1 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, teda najskôr 01.12.2028.

Uvedené konanie podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024 napíňa zákonné znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, za ktorý Trestný zákon účinný od 06.08.2024 umožňuje uložiť **trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov**, na základe čoho bolo potrebné dospieť k záveru, že tento skutok bude v ďalšom konaní takto právne kvalifikovaný z dôvodu, že táto právna kvalifikácia je pre obvinených z dôvodu nižšej trestnej sadzby priaznivejšia vzhľadom na znenie § 2 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň v prípade takejto právnej kvalifikácie by trestnosť tohto skutku zanikla po uplynutí 10 ročnej premlčacej doby podľa § 87 ods. 1 písm. c) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, teda najskôr 01.12.2018.

Podľa § 87 Trestného zákona účinného od 06.08.2024

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

a) tridsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie,

b) pätnásť rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou desať rokov,

c) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,

d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky,

e) tri roky pri ostatných prečinoch.

(2) Do premlčacej doby sa nezapočítava

a) doba, po ktorú nebolo možné páchateľa postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,

b) doba, po ktorú sa páchateľ zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu,

c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania,

d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, alebo

e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie.

(3) Premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi riadnymi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu obvineného, okrem prípadu, ak obvinenie bolo následne zrušené, alebo

b) ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe nový trestný čin, za ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

(4) Prerušenie premlčania sa začína nová premlčacia doba.

(5) Trestné stíhanie sa premlčí najskôr pätnásť rokov potom, čo osoba, na ktorej bol spáchaný trestný čin neoprávneného odoberania orgánov, tkanív a buniek a nezákonnej sterilizácie podľa § 159 ods. 2, trestný čin obchodovania s ľuďmi podľa § 179, trestný čin znásilnenia podľa § 199, trestný čin sexuálneho násillia podľa § 200, trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 201 až 202, trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 a trestný čin výroby detskej pornografie podľa § 368, dovŕšila osemnásť rok svojho veku.

(6) Ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v prvej hlave, druhej hlave, tretej hlave a deviatej hlave osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je dvadsať rokov; ustanovenie odseku 1 písm. b) sa nepoužije. Ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v prvej hlave, druhej hlave, tretej hlave a deviatej hlave osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je päť rokov; ustanovenie odseku 1 písm. d) sa nepoužije.

(7) Ak ide o trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie, ustanovenia odseku 1 písm. b) až e) sa nepoužijú a trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

a) dvadsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov,

b) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,

c) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky,

d) tri roky pri ostatných prečinoch.

(8) Ak sa zákonom skráti premlčacia doba v prípade trestných činov podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie, ktorej plynutie bolo prerušené podľa odseku 3 pred nadobudnutím účinnosti takého zákona, účinky prerušenia premlčania trestného stíhania, ako aj účinky úkonov podľa odseku 3 písm. a) zostávajú zachované, aj keby v čase prerušenia premlčania trestného stíhania bolo trestné stíhanie podľa takého zákona už premlčané.

Podľa § 88 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 uplynutím premlčacej doby nezaniká trestnosť trestných činov uvedených v dvanástej hlave osobitnej časti tohto zákona okrem trestného činu založenia, podpory a propagácie hnutia smerujúceho k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 421, trestného činu prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422, trestného činu výroby extrémistického materiálu podľa § 422a, trestného činu rozširovania extrémistického materiálu podľa § 422b, trestného činu prechovávania extrémistických materiálov podľa § 422c, trestného činu popierania a schvaľovania holokaustu, zločinov politických režimov a zločinov proti ľudskosti podľa § 422d, trestného činu hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 a trestného činu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku **trestné stíhanie** nemožno začať, **a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.**

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku **prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.**

Preskúmaním predmetného spisového materiálu som dospel k záveru, že v danej veci obv. XXXXX, XXXXX a XXXXX, je ich trestné stíhanie za skutok z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto uznesenia, právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, odôvodnený postup podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku k § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Zo spisového materiálu vyplýva dostatočne určitý predpoklad, že obvinení XXXXX, XXXXX a XXXXX sa v období od mesiaca február 2008 do mesiaca november 2008 mali dopustiť konania, o ktorom možno dôvodne predpokladať, že napĺňa všetky zákonné znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Jedným z predpokladov vyvodzovania trestno-právnej zodpovednosti voči páchatelom trestných činov je vykonanie trestného stíhania v rámci zákonom stanovenej premlčacej doby. Po jej uplynutí trestno-právna zodpovednosť páchatel'a za trestný čin zaniká.

Zo spisového materiálu tiež vyplýva skutočnosť, že obv. XXXXX XXXXX a XXXXX bolo za tento skutok vznesené obvinenie dňa 17.10.2022.

Počas plynutia premlčacej doby, ktorá začala obvineným plynúť od 01.12.2008 (§ 87 ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného od 06.08.2024), obvinení XXXXX, XXXXX a XXXXX podľa aktuálnych odpisov registra trestov a lustrácie GP SR nespáchali nové trestné činy, za ktoré by Trestný zákon účinný od 06.08.2024 stanovoval trest rovnaký alebo prísnejší, ako za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, s poukazom ku skutočnosti, že z nich vyplýva záver, že obvinení XXXXX a XXXXX neboli doposiaľ právoplatne odsúdení, a nie sú ani trestne stíhaný za inú trestnú činnosť, a obvinený XXXXX bol postihnutý rozhodnutím Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. XXXXX nápravným opatrením, od výkonu ktorého bolo upustené XXXXX, pričom sa naňho hľadí ako na netrestaného, a nemá vplyv na plynutie danej premlčacej doby, a v súčasnosti ani nie je trestne stíhaný za inú trestnú činnosť.

Počas plynutia premlčacej doby sa nezistila u týchto obvinených ani žiadna zákonná prekážka, pre ktorú by nebolo možné obvinených postaviť pred súd, obvinení sa nezdržovali v cudzine v úmysle vyhnúť sa trestnému stíhaniu, nebolo voči nim ani podmiennečne zastavené trestné stíhanie, nebolo im dočasne odložené vznesenie obvinenia, ani prerušené ich trestné stíhanie.

S prihliadnutím na uvedené ustanovenie Trestného zákona účinného od 06.08.2024 **trestnosť činu** právne kvalifikovaného ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 **v posudzovanom prípade zanikla** vzhľadom na absenciu predpokladov ďalšieho prerušenia alebo spočívania premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 87 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 **dňa 01.12.2018**, teda pred vznesením obvinenia v danej veci, ku ktorému došlo až dňa 17.10.2022.

S poukazom na uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

Mgr. Vladimír Priecel
prokurátor